

Annelerin Yeri

Nureddin Yıldız'ın 17.01.2010 tarihli (95.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli dostlar,

Allah her şeye kadir olduğu, sebepli ve sebepsiz biçimde, dilediği gibi yaratma kudreti bulunduğu ve sadece 'ol' demesinin yaratmak için yettiği hâlde kendisinin bildiği bir hikmetten dolayı insanın yaratılmasını bir anne ve bir babaya mahkûm hâle getirmiştir. Bu kuralın yalnızca iki defa dışına çıkılmasını murat buyurmuş; Âdem babamızla Havva annemiz, ardından İsa aleyhisselam babasız yaratılmıştır.

Bu iki müstesna haricinde her insan anne ve baba birleşiminden sonra yaratılmıştır, kıyamete dek böyle olmaya devam edecektir. Bu, güneşin dünyada yaşayan insanları aydınlatması kadar büyük bir hakikattir, bozulması da mümkün değildir. Tüp bebek veya başka bir yöntemle de olsa nihayetinde Allah'ın kanunu, bir erkeğin ve kadının menilerinin birleşmesiyle insanın yaratılmasıdır.

Annelik-babalık müessesesi Allah'ın mükerrem (saygın) yarattığı insan için fabrika hükmündedir. Allah insanı -kâfir bile olsa- mükerrem görür, insan daima saygıya layıktır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, önünden geçmekte olan bir cenazeyi görünce ayağa kalkmıştır. Onun bir Yahudi cenazesi olduğu hatırlatılıncaysa "ama insandı" buyurmuştur. Daha aşağısı mümkün olmayan, Yahudi, biri için dahi saygı yine gerekiyor.

Anneler ve babalar saygınlıklarını, yaptıkları için gücünden almazlar. Çocuk doğurmak, doğururken sıkıntı çekmek, babanın zor şartlarda eve ekmek getirmesi vs. sebepler için ne anneye ne babaya hürmet edilmez. Bunların hepsi için 'anneler günü'nde bir buket çiçek verilip karşılığın sağlanması mümkündür. Hele üstüne bir de yıl içinde hediye alınırsa evlat anadan değerli bile olur! Ebeveyn saygımız böyle nedenlerden değil Allah'ın onlara hürmet etmeyi emretmesinden ileri gelir. Rabbimiz hürmet etmemizi emrettiği için bir taş parçasına saygı gösterip binlerce kilometre mesafe aştığımız gerçeği dururken nerede kaldı ki anne-baba için hürmet göstermemiz emri...

Ebeveynimize hürmet göstermemiz onların sıkıntılar ve emeklerle yoğrulmuş bir hayat geçirmelerinden kaynaklanmaz, Allah onlara hürmet edilme hakkını tanımıştır. İnsanın çocukluk sonrasında anne-baba olmasıyla da evladından minnet etmeksizin bu hürmeti talep etme hakkı vardır, "ben sana bakmıştım, sen de bana bak" diyerek değil.

Bu bağlamda mümin insan için 'anneler günü' türünden bir şey icat edilmesi imkânsızdır, zira insanın anası kendisi demektir ve bir nefesi kalmışsa o ana-babası içindir.

*

Allah'ın yeryüzünde insan yaratmasının maksadı tevhittir, herkesin 'lâilâheillâh Muhammedun Resûlullah' demesi için Rabbimiz milyarlarca insan yaratmıştır. Bütün mahlûkatı tevhidi maksadıyla yarattıktan sonra insanları ve cinleri de bu tevhidi söylemeleri için mükerrem olma düzeyiyle yaratmıştır. Ve insan, secde ettiği için mükerrem, Allah'ın kulu olduğu için saygındır.

Tevhidin aksi olan şirk, Allah'ın tek ilah olduğunu kabul etmemek, tevhide karşı işlenmiş cinayetlerdir ki yeryüzünde işlenmiş en büyük suç bu başlık altındakilerdir. Hıristiyanlar ve Yahudiler'in yaptığı gibi Allah Teâlâ'ya oğul-kız isnat etmek veya Mekke devri müşriklerinin yaptığı gibi taşlar ve oymaları ibadet edilir hâle getirmek şirke dâhil olup daha büyük günahın sayılamayacağı ihtimallerdir. Bu şirk suçunun sahibi Peygamber aleyhisselamın dedesi, seneler boyunca hizmetinde bulunmuş amcası dahi olsa affedilmez.

Kur'an-ı Kerim, şirkin ne büyük günah olduğunu anlatan ayetlerle doludur. Ayetler bir yöne dikkatimiz çekilmekte ve sayısız bileşeni, unsuru ve ögesi ile bütün kâinatın yaratılma amacının tek bir secde edilmesi, bir kere 'Allahuekber' denmesi uğruna olduğu haber verilmektedir. Nitekim bir tek tekbir getiren kaldığı sürece de kıyametin kopmayıp dünyanın yok olmayacağı hakikati bu ayet-i kerimenin haberiyle birlikte düşünülebilir. Zira bir kere Allahuekber, sübhânallâh, lâilâheillâh denmesi bütün bu kâinatın yaratılmasına değmektedir.

Nisa suresinin 36. ayeti ise şöyle başlar:

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

“Allah’a ibadet edin ve hiçbir şeyi ona ortak koşmayın. Ana-babanıza iyi davranın.”

Seviyeye dikkat ediniz: Allah’a ibadet etmek, ortak koşmamaktan sonra ebeveyne iyi davranmak sayılıyor. Hâlbuki imanın, İslam’ın şartları arasında anne-babaya iyi davranmayı göremiyoruz. Kur’an’a iman eden müminler için anne-baba konusu Allah’a iman edip şirkten kurtulduktan hemen sonra gelmektedir.

Enam suresinin 151. ayeti de bu ayetle birlikte anlaşılabilir muhtevadadır:

قُلْ تَعَالَوْا أَنَا وَالرَّحْمَنُ عَلَيْنَا أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

“De ki ey Peygamber: Gelin size Rabbinizin yasaklar listesini sayayım: Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmayın ve anne-babanıza iyi davranın.”

Bize sorulsa faiz, adam öldürme, kumar, içkinin sayılacağını söyledik. Hâlbuki faizden de zinadan da öldürme suçundan da öne geçen bir yasak var: Anne-babaya iyi davranmamak. Öyleyse bir insanın şirkten sonra düşebileceği en büyük bataklık anne-babasının ahını almasıdır. Faizden, kumardan, zinadan tövbe edilerek kurtulmak mümkündür ancak bir anneyle kıyamet gününde helalleşmek asla mümkün değildir. Ah u vah ederek ölen bir anne veya babanın kıyamet gününde gönlünü almak ya da bir yolla helalleşebilmek imkânsızdır, “o gün herkes birbirinden kaçacaktır.”

İsra suresinin 23-24. ayetleri:

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

“Rabbinin son kararıdır ki ondan başka ilahınız olmayacak ve anne-babanıza iyi davranacaksınız. Biri veya ikisinin yaşlılık günlerinde üzerlerine titreyeceksiniz. Bıktırdıklarında ‘öf’ bile demeyeceksiniz...”

Ayet-i kerime, onlarla tartışabilmek veya fikirlerine karşı çıkabilmekten filan söz etmiyor, öf bile dememeyi emrediyor. “Anne şunu çok yapıyorsun, yapma” türünden karşı çıkışlar değil, çok daha aşağısında bir seviyeden bahsediyor. Bağırsa, kızsın, vursa, dökse ve sonra yine de sızlanıp ‘öf’ dese bu ayetin emri dışına çıkmış olur. On beş gün abisinde, on beş gün kendisinde kalarak halledilebilecek bir vefa seviyesinden söz etmiyoruz.

Bu ayetleri bilen bir evlat, anasını on beş günlüğüne abisinin evine verir mi hiç? Şayet iki, üç evlat anne-babaya hizmette yarışıp daha çok emek vermekte yarışmıyorlarsa mümin olmak nerede? Tatillerde, bayramdan bayrama anneyi görmeye gidiyor olmaktan daha büyük suç olabilir mi?

Bu din böyledir, kıyamete kadar böyle olacaktır. Zamanın şartları veya ekonomik gelişmeler sorumlulukları Allah’ın nazarında hafifletmez, değiştirmez. Zaman değiştiği için akşam namazının

rekâtları azalmadığı, öğle namazının vaktiyle oynanamadığı gibi anne-baba hürmeti konusunda da bir değişiklik olamaz. Şeriatımız anne-babaya hürmet üzerine kurulmuştur.

Allah'ın kanunu Hıristiyan, Yahudi, Mecusi, müşrik, putperest veya başka bir suça bulaşmış anne-baba ayrımı da yapmamaktadır. Anne-baba, evladını en büyük suç olan şirke zorlasa bile yalnızca bu konuda onları dinlememeyi "ama evlatlığı yine de çok iyi yapmayı" emrediyor ayet. Yine elde su bardağıyla sabaha kadar beklenecek kapısında. O Allah'a isyan etse bile hizmetine koşmaya devam edilecek, içkileri veya kötü ahlakları evlatlık mesuliyetini ortadan kaldırmıyor. İsyana davetlerine karşı çıkış da sert olmayacak, yumuşaklıkla mukabele edilecek.

Konumuzu 'anne-baba' çerçevesinde ele alıyorsak da Rabbimizin nazarında anneler, babalardan daha kıymetli bir mevkiye dururlar. Lokman suresinin 14. ayeti başka birçok hükümle birlikte bu hakikati söyler:

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ

"Biz insana anne-baba konusunda nasihatler verdik. O ana onu sıkıntı üstüne sıkıntıyla karnında taşımıştı ve iki yıl da süt emzirmişti. Ey insan, bana ve anne-babana şükret. Bana geleceksiniz."

'Anne-baba' olarak başlayan ayet birden anne konusuna girmektedir, dikkat edilirse. Anne-baba anlatılırken anne bir adım öne çıkartılmakta, dikkatlere öyle sunulmaktadır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin hadis-i şeriflerinde de anne-babaya hürmetin çok mühim hükümleri görülür. Buharî ve Müslim'in rivayetindeki bir hadiste sahabeden biri gelip Efendimiz aleyhisselama, "Allah'ı memnun edecek en önemli iş nedir?" diye sormuş. "Vaktinde kılınan namaz" cevabından sonra başka bir iş daha sorulunca, Peygamber aleyhisselam, "anne-babaya itaat" buyurmuş. Bir sonraki soruluncaysa "Allah yolunda cihat" cevabını buyurmuş.

Bu sıralama çok önemli, çok dikkat çekicidir. Namaz ve cihat zirvelerinin arasında anne-baba itaati zikredilmiştir.

Bir keresinde Peygamber aleyhisselam, "burnu sürtünsün, yine burnu sürtünsün, yine burnu sürtünsün!" buyurmuş. Sahabe-i kiram da bu beddua ile kimi kastettiğini sorduklarında, Resûlullah, "yaşlı anne-babasının duasını alamayıp cennete giremeyen" diye cevap vermiş. Buradan anlaşılır ki insan Kâbe'ye gidip Allah'ın mağfiretine erişme, cennete girme talihine erişebileceği gibi anne-baba duasını alarak da cennete girebilir.

Abdullah ibni Amr radyallahu anhüma bir hadise nakleder: Adamın biri Resûlullah aleyhissalatu vesselamın huzuruna gelip onunla birlikte cihat etme isteğini dillendirmiş. Efendimiz aleyhisselam ona anne-babasının sağ olup olmadığını sorup sağ oldukları cevabını alınca, "sen git onlarda cihat et" buyurmuştur.

Cihat edenler ve şehadete erişenlerin değerinin yanında bu cümlelerin neyi neyle mukayese ettiğini, değerlerini ortak ele aldığını ve anne-babaya hizmete nereye konumlandığını dikkatle anlamak gerekir.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin bütün hadis kitaplarımızda zikredilen bir hadis-i şerifinde, en çok hürmette bulunması gerekenin kim olduğunu soran sahabisine, "annen" cevabını vermiştir. Ondandan sonra kim olduğunu sorunca yine "annen", bir sonrakini sorunca üçüncü defa "annen" buyurmuştur. Bir kere daha sorulunca artık dördüncüde "baban" cevabı gelmiş, ardından yakınlık derecelerine göre diğer akrabalara ilgi ve hürmet emredilmiştir.

Bu sahih hadis-i şerifte açık ve seçik olarak, Allah'ın terazisinde üç babanın bir anne edeceği söylenmektedir. Ancak meseleye evlat olarak bakan taraf açısından şöyle bir konudan da söz

edebiliriz ki babaya bu 'ilgiyi üçte bir oranında gösterme' durumu babada bir rahatsızlık meydana getirebilir veya bu oranlamanın yansıması anne elini üç, baba elini bir defa öperek mi gösterilecektir?

Bu kısmın abartılacak, özellikle büyütülecek bir tarafı yoktur; âlimlerimiz isabetli bir standart getirmiş ve anne-babanın hizmette öncelikli, beraber buldukları sırada hizmette anneni bir puan, saygıda babayı bir puan öne geçirmeyi tavsiye etmişlerdir.

Aişe annemiz Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme sorduğu, "bir kadının en çok dikkat etmesi gereken hak sahibi kimdir?" sorusunun "*kocasidir*" şeklinde cevabını aldığını, aynı soruyu erkekler bakımından soruncaysa "*annesidir*" karşılığını aldığını haber vermiştir. Buradan anlaşılır ki Efendimiz aleyhisselam anneleri bir puan ileride tutmuştur. Bu minvalde farklı hadis-i şerifler farklı mesajları içerir. Bir tanesinde şöyle buyrulmaktadır: "*Dikkat edin, herkese anası konusunda dikkatli olmayı vasiyet ediyorum. Dikkat edin, herkese anası konusunda dikkatli olmayı vasiyet ediyorum. Dikkat edin, herkese anası konusunda dikkatli olmayı vasiyet ediyorum. Dikkat edin, babaları da vasiyet ediyorum.*"

Şuabu'l-İman'da nakledilen bir hadis-i şerifte Peygamber aleyhisselam Efendimiz bir rüyasını anlatmıştır. Rüyasında kendisini cennette gördüğünü, orada Kur'an okuyan bir ses işittiğini anlatıp dünyada kıyamet henüz kopmadığı hâlde bu cennette Kur'an okuyan kim olduğunu sorar. Resûlullah'a cevap veren melekler onun Harise ibni Numan adlı sahabi olduğunu söylerler. Efendimiz aleyhisselam bunu anlatıp şöyle buyurmuştur: "*İşte anaya hizmet budur.*"

Aişe annemiz o sahabi hakkında, "Medine'de anasına en düşkün olan oydu" demiştir.

*

İnsanın belini bükecek kadar sorunlu bir ibadet olan anne-baba hizmeti, ancak emek verilip terlendikten sonra sevabı kazanılabilecek bir zorlu süreçtir. Senede bir defa çiçek almakla olabilseydi herkes için kolay ve mümkün olurdu. Parayla satın alınabilecek pahalı hediyelerle de kazanılabilecek bir imtihandan söz etmiyoruz; mesele gönül işidir, gönülle halledilebilir.

Bunun için de anne-baba konusunda bazı kurallara dikkat ederek yol almak lazımdır. Kurallarımızı şöyle sıralayabiliriz:

1- Evlat hiçbir olayda anne-babasının önünde haklı değildir. Evlat dünyada hak sahibi olamaz. Anne-baba zalim konumunda olabilir de bu zulmün hesabını soracak olan Allah'tır. Bir evladın anne-babasını mahkeme etmek veya mahkemeye vermek gibi hakları yoktur. Hatta fukahanın büyük bölümüne göre anne-baba çocuğunu öldürme suçu işlese şeriattaki kısas cezasıyla cezalandırılmazlar.

Dolayısıyla "babam tarlaları abime verdi, bana bir şey vermedi" türünden sızlanmalar kıyamet gününde görülmek hesabı haricinde dünyadaki hesaplaşma bakımından evlat için faciadır. Böyle sözler söylenemez, ebeveyn sözle düelloya davet edilemez. Evlat konumunu bilecektir; anne vurup kırsa yine haklıdır, baba haksız olamaz. Zulüm varsa karşılığı ahirete bırakılacaktır. Onlara karşı hak arayışına bir kere girildi mi artık sonuçtan bağımsız olarak evlat kendini haksız konuma düşürmüştür.

2- Asrımızda anneler kendi doğurdukları kızlarıyla dahi geçinmiyor ve doğal olarak da başkasının kızıyla (gelin) bir arada hiç duramıyorlar. Bu oldukça yaygın bir sıkıntıdır ve hallolabilecek bir konu da değildir.

Başlangıçta evine aldığı kızı "gelin değil kendi kızı" sloganıyla benimsemiş edaları sergileyen kadın, aradan bir süre geçtikten sonra kavga gürültü başladığında o kızı gelin yerine bile koymayacak bir mücadeleye girer ve meşhur 'gelin-kaynana' savaşları başlar. Haklılık-haksızlık bu konunun başka bir

boyutudur ama gerçeğin sık karşılaşılan bu başlangıcını bilmek gerekir. Gelin-kaynana kavgası geçmişte hallolmuş bir mesele olmadığı gibi şimdi de hemencecik bitirilebilecek bir arıza değildir.

Gençlerin bu noktada dikkat etmeleri gereken ilk husus, anne-baba ağızlarını kapatacak bir usul ve yordam üzere evlenmektir. Kadıncağıza kendini sadece bir postacı gibi hissettirecek yöntemle eşini seçen insan düğüne kadar ve düğün boyunca bir anlayış gösterirse de sonraları o baştaki yarı söküük dikiş tutmaz. Anne kalbinde bir kırıklık meydana getirilirse sonraları o kırıklık bir 'kaynana' rolüyle savaşa dönüşür.

Akıllı bir annenin de evladının yolunu açmak için çaba göstereceği, teslim edilmesi gereken bir hakikattir. Anne "sen göster, ben istemeye gideyim oğlum" diyecek tavrı göstermelidir.

Ümmet-i Muhammed olarak biz, analarımıza ne hanımlarımızı ne dostlarımızı değiştiremeyiz. Ananın konumu Allah'tan sonra gelecek kadar güçlüdür ve anne ile eş arasında kalmak diye bir seçenek bizim için mümkün değildir. Bu konunun bir imtihan olduğunu idrak etmek paldır küldür boşama işine sarılmamayı da gerektirir. Erkeğin bu meselede vazifeyi üstlendiği ve dengeleri gözetmekte sorumluluk altına girdiği bilinmelidir.

Eve gelen bir gelin asla ve kata cariye olmadığı gibi o evin hizmetlerini onun görmesi şeklinde bir kural da yoktur, bu bir sevgi meselesi ve erkeğin, eşinin gönlünü alıp almamasıyla ilgilidir. Kadın isterse anasından amcasına kadar herkesin çamaşırlarını yıkayabilir ama isterse. Makine gibi kullanılan kimseyse haklı olmasından kaynaklanan haklarını koz olarak kullanırsa buna yapacak bir şey yoktur. İş kavgaya döküldükten sonra artık söz de sökmez tabii.

Ezcümle denebilir ki evliliği için şartları oluşturmak ve dengeli bir evlilik meydana getirmek erkeğin vazifesi olduğu gibi evlendikten sonra da ana-baba hizmetini görmek yine erkeğin üzerine vazifedir. Bir kadıncağız evlendikten sonra kısmen anne-babasının hizmetini görmekle mükellef olacaktır ama hadis-i şerifin hükmüne göre kocası artık Allah katında anne-babasından değerlidir. Kadının en çok dikkat etmesi gereken kişi evliliğinden sonra kocası olmuştur, annesi hastalansa dahi bir kadın, kocasından izin alarak anne evine gidebilir. Dolayısıyla kimse hanımını, annesine bulaşıkçı olarak alamaz.

3- Bir anne-baba, çocuğuna hanımını boşama konusunda talimat verirse ne yapılacaktır? Anadolu ağzıyla "ya bu kız ya ben" derse bir anne, ne olacaktır?

Çocuğa açıkça bir ahiret tehdidi olan bu durumda anne-babanın Allah'ın yasaklarını çiğnemesi hâlinde onlara itaatin gerekmediği kuralı devreye girer. Masum bir kadını dul hâle getirme hakkı anne-baba için söz konusu olamayacağından onlara böyle bir istekleri için itaat gerekmez. Evlenilince aynı evde durmak da hatalı bir uygulamadır, ayrı eve çıkmalı ve kimseyi sıkboğaz etmemelidir.

4- Evladın vazifeleri anne-babanın ölmesiyle bitmez. İnsan kendi ölmedikçe anne-baba hizmeti de sonlanmaz. Mezar ziyareti diye bir görev yoktur, bunu bilelim fakat görev, arkalarından kargoyu çalıştırmaktır. Onlar için hacca gitmek, sadakalar vermek, namazlardan sonra dua etmek, "Rabbim, onlar bana küçükken merhametle davrandıkları gibi sen de şimdi onlara merhamet et" diye niyaz etmek...

Bir sahabi Peygamber aleyhisselamın huzuruna gelip anne-babasının öldüğünü, artık vazifesinin bitip bitmediğini sormuş. Efendimiz aleyhisselam, "*babanın dostları yok muydu?*" diye buyurmuş. "Var" cevabını alınca "*onları ziyaret edeceksin*" karşılığını vermiş.

5- Anne-babaya itaat konusunu fakihler enteresan bir örnekle anlatırlar. Buna göre evlat namaza durmuş, o esnada annesinin seslendiğini duymuşsa, kıldığı nafîle namazlardan (teravîh, öğle sünneti vs.) biriye annesinin seslenmesine karşılık vermelidir. Lâkin farz namaz kılıyorsa namazını bozmayacaktır. Yani anneye itaat, nafîle namazlardan bile değerli tutulmuştur. Dünyada namazdan

daha değerli bir şey olmadığına göre geri kalan her konuda tavrımızın nasıl olması gerektiğini bu bilgiyle mukayese edebiliriz.

6- Anneye Allah'ın verdiği muhteşem makam, üvey anne için geçerli değildir. Üvey anne sadece babanın karısıdır. Bütün bu bahsettiğimiz haklar ve görevler, karnında dokuz ay misafir kaldığımız öz anneler için geçerlidir.

7- Sütanne, anne için geçerli bütün kuralların kapsamındadır. Anne için ne düşünülüyorsa sütanne için de aynen düşünülür. Bir şartla ki emzirme iki yaşına kadar bir zamanda olmalıdır. Yirmi dört ay içinde çocuğun süt aldığı hangi kadın olursa o artık anne hükmündedir. Mesela Ali, bir kadından süt aldığı anda o kadının ailesinin çocuğu olmuş demektir. Emziren kadının kendi çocuklarının halası o emen çocuğun da halası olur. Emziren kadının kocası da çocuğun sütbabası olur. O evdeki bütün mahremiyet kuralları artık o çocuk için de geçerlidir.

Dolayısıyla sütanne, sözgelimi kurban bayramında bir poşet et göndererek hürmet gösterme ve hizmet etme sorumluluğu halledilebilecek biri değildir.

*

Resûlullah aleyhisselam ile beraber cihada katılmak için Yemen'den Medine'ye kadar gelen bir sahabi, cihat etme arzusunu Efendimiz aleyhisselama bildirdiğinde Resûlullah ona, "*annen veya baban sağ mı?*" diye sormuş. Sağ olduklarını öğrenince de gelirken onlardan izin alıp almadığını sormuş. Adamcağız izin almadan geldiğini söyleyince, Peygamber aleyhisselam, "*git, izin verirlerse gel*" karşılığını vermiş.

Başka bir seferde Resûlullah'ın huzuruna çıkan bir sahabi, "ya Resûlallah, ben cihat ve hicret etmek istiyorum" demiş. Bu ikisi, cihat ve hicret, Allah'ın en muhteşem emirlerinden ikisi olmalarına rağmen Efendimiz bu adama da "*annen yaşıyor mu?*" diye sormuş ve yaşadığını öğrenince "*onun yanına git*" buyurmuş. Sahabi daha sonra Resûlullah Efendimiz'in arkasından dolanıp diğer taraftan yine yanına yanaşmış ve aynı cümleyi söylemiş. Efendimiz ona tekrar "*annen yaşıyor mu?*" diye sormuş ve cevabı alınca tekrar ona hizmet etmesini buyurmuş. Adam tekrar dolanıp gelmiş ve cihat edip şehit olmak istediğini yine söylemiş. Peygamber aleyhisselam tekrar "*annen yaşıyor mu?*" diye sorup cevabı alınca, "*git, cennet annenin ayağındadır*" buyurmuş.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.